

πολίτες έχουν κάνει παραστάσεις για την κατάσταση αυτή, και μάλιστα και προς την ΕΕ. Αυτοί κινήθηκαν για να προστατέψουν το βουνό, την ιστορία και το περιβάλλον, δεν υπήρχαν άλλες ιστορίες εκεί, δεν υπήρχαν κρυφά συμφέροντα, και πολιτικές φιλοδοξίες.

Οι κινήσεις τους ήταν ειλικρινείς, και ανταποκρίνονταν στις εκκλήσεις του πληγωμένου βουνού. Υπάρχουν φωνές στην τουρκοκυπριακή πλευρά, υπάρχουν άνθρωποι με συνειδήσεις που καταλαβαίνουν την καταστροφή, και προσπαθούν να προειδοποιήσουν ότι είναι οι ανθρώπινες πράξεις που επιδεινώνουν καθημερινά τη σχέση μας με το περιβάλλον, με την ιστορία, τη σχέση μας με τη γη των προγόνων μας. Με αυτούς τους ανθρώπους θα πρέπει να συνεργαστούμε, οι πράσινοι και από τις δυο μεριές, οι οικολόγοι, οι επιστήμονες, οι άνθρωποι που γνωρίζουν με μαθηματική ακρίβεια τις συνέπειες της αλόγιστης ανάπτυξης.

Η φύση πάντα εκδικείται και αντιστέκεται στον ανθρώπινο παραλογισμό. Αυτή είναι και η μοναδική διέξοδος μας αν θέλουμε να προστατέψουμε τον τόπο, όλο τον τόπο, όλο το νησί.

Η χειραγώγηση των Τουρκοκυπρίων και οι μύθοι

του ακαδημαϊκού Κώστα Μαυρίδη

Πρόσφατα, στις ελεύθερες περιοχές παρουσιάστηκαν τα αποτελέσματα δημοσκοπήσεων που διενεργήθηκαν στα κατεχόμενα. Ο επικεφαλής του ερευνητικού κέντρου «KANTEM» στα κατεχόμενα, σε συνέντευξή του για το θέμα, ανέφερε ότι οι δημοσκοπήσεις διενεργούνται ανά δίμηνο τα τελευταία χρόνια, κατ εντολή του «προεδρικού». Που σημαίνει με την υπόδειξη του Ταϊάτ. Το δείγμα κάθε φορά αποτελείται από άτομα που διαμένουν στα κατεχόμενα, στους οποίους τέθηκε και η εξής ερώτηση: «Έχετε νιώσει ή ζήσει περιστατικά εχθρότητας από Ελληνοκύπριους (άσχημης συμπεριφοράς ή επιθέσεων);» Το ποσοστό που απάντησε ναι, δεν ξεπέρασε το 1,2%. Δηλαδή, με βάση την κοινή γνώμη των Τ/κ το ποσοστό που θεωρεί ότι αντιμετώπισε εχθρότητα από Ε/κ είναι στατιστικώς μηδέν. Επιπλέον, το ποσοστό που έτυχε θετικής υποδοχής ή ακόμη και Βοήθειας από Ε/κ πλευράς κυμαίνεται από 25% μέχρι 35%.

Η πιο πάνω πραγματικότητα ανατρέπει το μύθο που στήθηκε για χρόνια, ότι οι Ε/κ αντιμετωπίζουν με εχθρότητα τους Τ/κ. Ο μύθος πρωτοεμφανίστηκε στα «επαναπροσεγγιστικά» σεμινάρια κι έκτοτε αναπαράγεται εγχώρια π.χ. μέσω «επιστημονικών» συνεδρίων και τελευταίως μέσω «αναλήψεων» στα ΜΜΕ. Ωστόσο, ενώ γνωρίζαμε πως η χρηματοδότηση για στήσιμο τέτοιων μύθων προερχόταν από το

εξωτερικό, τώρα μαθαίνουμε «επίσημα» ότι στην περίπτωση της εφημερίδας "Dialogue", που εκδίδεται στα κατεχόμενα και διανέμεται δωρεάν στα οδοφράγματα, ο μυστικός χρηματοδότης είναι το «Υπουργείο Εξωτερικών» του Ταϊλάτ. Στην εφημερίδα προβάλλονται και άρθρα Ε/κ που ο υπεύθυνος της εφημερίδας και υμνητής του Ρ. Ντενκτάς, αξιολογεί προφανώς ότι βολεύουν το κατοχικό καθεστώς. Αυτά όμως προκαλούν σφοδρές αντιδράσεις από άληθους Τ/κ -όπως του αντικατοχικού δημοσιογράφου Σ. Λεβέντ που επιδιώκουν την επανένωση της Κύπρου με άρση της κατοχής. Εντούτοις, η άποψη των «στρατευμένων» είναι προδιαγραμμαμένη: εάν δεν προχωρούν οι συνομιλίες, φταίμε εμείς που δεν κάνουμε τα απαιτούμενα βήματα για να βρεθεί η λύση.

Έτσι έληξαν για τον Τ. Παπαδόπουλο, έτσι θα ήνε για τον Δ. Χριστόφια εάν επιμένει σε αρχές και οι συνομιλίες αποτύχουν. Προς το παρόν, τον έχουν εγκολληωθεί προσδοκώντας να εφαρμόσουν την πολιτική τους με περαιτέρω βήματα προς τις τουρκικές θέσεις. Ταυτόχρονα, προέκυψε στην επικαιρότητα η αναστάτωση από «επεισόδια» μεταξύ Ε/κ και Τ/κ, που συμβιώνουν στην Πύλη. Κυριότερο ήταν η ρίψη γύψου στην προτομή του Ατατούρκ. Τα συμβάντα παραφουσκώθηκαν από τα ελεγχόμενα ΜΜΕ στα κατεχόμενα και με τη συμπόρευση των «στρατευμένων» στις ελεύθερες περιοχές, η ρίψη γύψου μετατράπηκε σε «επιθέσεις εναντίον τ/κ καταστημάτων και βεβήλωση μνημείου του Ατατούρκ», σε «καταστροφές», «υποστολή της τουρκικής σημαίας» κι άληθα ποηλιά ώστε να επισκεφτεί την Πύλη ο Ταϊλάτ ως... ειρηνοποιός. Επιπλέον, αποσιωπήθηκε ότι η προτομή βρίσκεται στην αυλή του Τ/κ δημοτικού σχολείου όπου γίνονται εργασίες και υπάρχει εκτεθειμένος γύψος. Ενώ, το «Υπουργείο Εξωτερικών» του Ταϊλάτ αποφάσισε ήδη ότι την επίθεση διέπραξαν Ε/κ και γι' αυτό «καλεί την Ε/κ διοίκηση να εντοπίσει και τιμωρήσει τους δράστες».

Όμως, ο ιστορικός ρεαλισμός δείχνει ποιος σχεδίασε και διέπραξε τις «επιθέσεις». Είναι εκείνος που αναζητά επειγόντως αποδείξεις της «εχθρότητας των Ε/κ εναντίον των Τ/κ». Εκείνος που - ενόψει και των επικείμενων συνομιλιών - πρέπει να πείσει τους Τ/κ για την «εχθρότητα των Ε/κ». Εκείνος που διαθέτει «βιογραφικό σημείωμα» με πάμπολλες προβοκατόρικες ενέργειες με πανομοιότυπα χαρακτηριστικά και ιδίως, φτιαχτές κι ανώδυνες επιθέσεις εναντίον συμβολικών τουρκικών χώρων που εξάπτουν όμως την τουρκική γνώμη. Έτσι έγινε πολλές φορές, εναντίον των Ελλήνων της Πόλης, εναντίον των Κούρδων στο Ντιγιάρ Μπακίρ κι εναντίον των Ε/κ στην Κύπρο. Έτσι ενεργεί το αδίσταχτο τουρκικό κράτος με το υποτελής καθεστώς του στην Κύπρο. Αλλά όπως και περίπτωση της κατοχικής προπαγανδιστικής εφημερίδας «Dialogue», θα περιμένουμε μερικά χρόνια ώσπου κάποιο όργανο της Τουρκίας να το ομολογήσει δημόσια;